

Galambosi László BÓBISKOLO

Masszi Péternek

Bóbiskoltam este,
bóbiskoltam reggel,
játszottam álmomban
fával, nefelejccsel.
Keze nőtt a fának,
haja a virágnak;
lepke-koszorúban
lányok táncot jártak.
Rózsa ült az egyik
nyíló tenyerére.
Másikéra galamb.
Gyöngéd lebegése
tükrözött csillagot
szellő-borzolt égen.
Vadludak siettek
sejlő derengésben.

Virradatkor apám
cifrázta a nótát,
bokrok körül tücskök
húrjaik zsongatták.
Hang szállt a magasból
szaporázva írtam:
hátam mögött angyal
harsonát fújt vígan.
Nádasok cimbalma
zendült, hol a távol
sípzenét is küldött
föhlizzó világból.
Bóbiskoltam este,
bóbiskoltam reggel,
lovak nyerítettek
port- felhőző kedvvel.
Odaáti tájról
hallottam suhanni
halott költőinket:
mélyen meghajolnil
lobogó sugárban
előttük akartam.
Jöttek, egyre jöttek.
Szótlan bólintottam.

Bóbiskoltam este,
bóbiskoltam reggel;

ülök öreg székben
roskadozó testtel.
Ha majd földre hullok,
tovasiklat engem,
aki régről tudja:
szolgálva szerettem.
Elnémuló szájjal
borulok elébe,
fejemet emeli
vigyázó szívére.

